

ITKEVÄ SADE

Farzaneh Hatami Landi

باران گریان

ITKEVÄ SADE

باران گریان

Farzaneh Hatami Landi

Itkevä sade

Ensimmäinen painos 2022

© Farzaneh Hatami Landi

Kustantaja: Rosetta Versos, Kerava, Suomi

Kääntäjä: © Mikko Viitamäki

Kuvakansi: Farzaneh Hatami Landi

Taitto ja ulkoasu: Valteri Forss

Valmistaja: BoD -Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN 978-952-68-9608-3

ISBN 978-952-68-9609-0 (EPUB)

Jokainen hetki, kun syntyy runo, on minulle hyvin ainutlaatuinen. Se hetki kutittaa mieltäni, joka alkaa huutamaan ja haluamaan vapauttaa itsensä. Kun kirjotan runon paperille ja luen sen itselleni, tuntuu, kuin toinen minä keskustelisi kanssani. Kun tiedän, mistä tunteista haluan kirjottaa, pystyn kirjoittamaan yksinkertaisesti ja lyhytesti, kuin haikun. Tämän kirjan runot on kirjoitettu jo kauan sitten. Niiden kanssa minä elän, kun luen niitä silloin tällöin itselleni. Ne tuovat hyvin elävästi minulle taas sen hetken, jolloin ne kirjoitin. Runoni toimivat minulle kuin oma yksityinen kinoteatteri. Elämä on täynnä hetkiä, joiden muistaminen lisää energiaa ja motivaatiota. Toivon, että nämä runot tuovat teille iloa ja inspiraatioita.

Farzaneh Hatami Landi

Olen seurannut Farzaneh Hatami Landin runoutta eri runolavoilla viimeiset kahdeksan vuotta. Innostuin Farzanehin runokäännöksistä suomeksi ja englanniksi. Niissä on viisaus hyvin kondensoitu ja mitattu pienillä sanojen iskuilla. Tauot säikeiden välillä ovat tarkat, ne heräävät arvoonsa yleisön hiljaisuudessa ja tunnetaan vatsassa, pidätetyssä hengityksessä.

Enemmän, kuin rohkeus on läsnä. Tämä pisara on sisukas, mutta ei yksinäinen matkaa runomaihin.

Kiitos suomennoksesta Mikko Viitamäelle.

Mukavia lukuhetkiä kaikille,

Zoila Forss Crespo-Moreyra
Rosetta Versos

ITKEVÄ SADE

باران گریان

Kylvän käteni pienen puutarhan multa
ja taas kerran
herään eloon.

Itkevä sade on Farzaneh Hatami Landin toinen kokoelma. Se yhdistää runoja ja aforismeja samaan teokseen. Ikävä, kaiho, suru ja kyynelten säikeet muodostavat elegisen maiseman. Arkielämän ja vuodenaikojen kielikuvat ovat vapauttavia, ja välillä syntyy havainto elämän lämpöisestä jatkumisesta.

Taas täytyy jättää hyvästit
vaikka sydämeni on täällä.
Minä kuljen muistoja kantaen
sanon itselleni:
”Niin vain päättyi tämäkin osa matkaa
eikä toiseen
osaan
ole enää askeltakaan.”

rosetta
VERSOS